

Jan Martuszewski, Halina Martuszewska

Tryńcza, pow. Przeworsk

Informator Archeologiczny : badania 2, 134-135

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

soszonych przez ten obiekt, grobów kultury Łużyckiej. Trudno obecnie ustalić charakter i sprecyzować chronologię tego obiektu.

Wśród zabytków ceramicznych najbardziej charakterystyczne są fragmenty naczyń z dziurkami pod krawędzią, co pozwala łączyć odpowiednie groby z grupą tarnobrzeskiej kultury Łużyckiej. Wśród ceramiki z okresu rzymskiego przeważała ceramika kuchenna, tylko nielicznie występowała ceramika gładzona koloru czarnego.

Przedmioty metalowe były reprezentowane przez: szpile brązowe, szwój brązowy, szpilki brązowe z okresu rzymskiego, wymieniony żelazny grot oszosepu oraz żelazny nożyk. Inne występujące przedmioty to gliniane przęśliki oraz kilkanaście odłupków i wiórów krzemiennych.

Badania w przyszłych latach będą kontynuowane w kierunku ustalenia zasięgu omentarsyska i równoczesnego ratowania tego cennego stanowiska przed zniszczeniem.

TRYNÓZA, pow. Przeworsk

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadzili mgr, mgr Jan i Halina Martuszczyk.

Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe - omentarsysko z okresu halztałckiego i osada z okresu wpływów rzymskich.

Celem badań tegorocznych było uchwycenie północnej i wschodniej granicy omentarsyska kultury Łużyckiej. Nieliczne występowanie grobów pozwala sądzić, że zamierzony cel został osiągnięty.

Na przebadanych trzech arach odkryto 6 grobów popielnicowych i 5 jamowych. Groby popielnicowe były zniszczone z powodu ich

płytkiego zalęgania. Wśród grobów jamowych występuje duże zróżnicowanie rozmiarów, zalęgania i zawartości przepalonych kości. Ceramika z grobów jest typowa dla grupy tarnobrzeskiej kultury żużyckiej. Zauważa się brak przedmiotów metalowych na przebadanych częściach cmentarzyiska.

W trakcie badań na tym samym stanowisku odkryto osadę z późniejszego okresu. Przebadano 4 jamy i 3 paleniska, z których jedno miało formę pieca o nieokreślonej funkcji. Zewnętrzną powierzchnię pieca tworzyła 20 cm warstwa silnie przepalonej polepy /kopuła silnie zniszczona/ pod nią przepalony jasny piasek bez zawartości. Jamy różnią się rozmiarami i warstwą wypełniającą. Osęść z nich miała charakter jam zasobowych, funkcji pozostałych nie można określić. Zawartość jam i palenisk stanowiły fragmenty ceramiki i polepy. Nie znaleziono przedmiotów wykonanych z innych surowców. Datowanie tych zespołów jest utrudnione. W świetle dotychczasowych obserwacji i analizy form ceramiki datować można osadę na okres wpływów rzymskich.

Konieczne jest dalsze prowadzenie badań zarówno w celu uchwycenia zasięgu cmentarzyiska żużyckiego jak i ustalenie charakteru osady.

TRZESZ - "Podwornie"
pow. Tarnobrzeski

patrz okres neolitu

WIZÓW, pow. Bolesławiecki

Konserwator Zabytków Archeologicznych na woj. wrocławskie

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn. Finansował Wydział